

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Λουκ. ι' 25-37)

Ἐκείνο τόν καιρό, κάποιος νομοδιδάσκαλος πλησίασε τόν Ἰησοῦ, καί γιά νά τόν φέρει σέ δύσκολη θέση τοῦ εἶπε: «Διδάσκαλε, τί πρέπει νά κάνω γιά νά κερδίσω τήν αἰώνια ζωή;» Ὁ Ἰησοῦς τόν ρώτησε: «Ὁ νόμος τί γράφει;» Ἐκεῖνος ἀπάντησε: «Νά ἀγαπᾶς τόν Κύριο τό Θεό σου μ' ὅλη τήν καρδιά σου καί μ' ὅλη την ψυχή σου, μ' ὅλη τή δύναμή σου καί μ' ὅλο τό νοῦ σου· καί τόν πλησίον σου ὅπως τόν ἑαυτό σου». «Πολύ σωστά ἀπάντησες», τοῦ εἶπε ὁ Ἰησοῦς· «αὐτό κάναε καί θά ζήσεις». Ἐκεῖνος ὁμως, θέλοντας νά δικαιολογήσει τόν ἑαυτό του, εἶπε στόν Ἰησοῦ: «Καί ποιός εἶναι ὁ πλησίον μου;» Πῆρε τότε ἀφορμή ὁ Ἰησοῦς καί εἶπε: «Κάποιος ἄνθρωπος, κατεβαίνοντας ἀπό τά Ἱεροσόλυμα γιά τήν Ἱεριχῶ, ἔπεσε πάνω σέ ληστές. Αὐτοί τόν ξεγύμνωσαν, τόν τραυμάτισαν καί ἔφυγαν παρατώντας τόν μισοπεθαμένο. Ἀπό ἐκεῖνο τό δρόμο ἔτυχε νά κατεβαίνει καί κάποιος ἱερέας, ὁ ὁποῖος τόν εἶδε, ἀλλά τόν προσπέρασε χωρίς νά τοῦ δώσει σημασία. Τό ἴδιο καί κάποιος λευίτης, πού περνοῦσε ἀπό ἐκεῖνο τό μέρος· παρ' ὅλο πού τόν εἶδε κι αὐτός, τόν προσπέρασε χωρίς νά τοῦ δώσει σημασία. Κάποιος ὁμως Σαμαρείτης πού ταξίδευε, ἦρθε πρός τό μέρος του, τόν εἶδε καί τόν σπλαχνίστηκε. Πῆγε κοντά του, ἄλειψε τίς πληγές του μέ λάδι καί κρασί καί τίς ἔδεσε καλά. Μάλιστα τόν ἀνέβασε στό δικό του τό ζῶο, τόν ὁδήγησε στό πανδοχεῖο καί φρόντισε γι' αὐτόν. Τήν ἄλλη μέρα φεύγοντας ἔβγαλε κι ἔδωσε στόν πανδοχέα δύο δηνάρια καί τοῦ εἶπε: φρόντισέ τον, κι ὅτι παραπάνω ξοδέψεις, ἐγώ ὅταν ξαναπεράσω θά σέ πληρώσω. Ποιός λοιπόν ἀπ' αὐτούς τούς τρεῖς κατά τή γνώμη σου ἀποδείχτηκε πλησίον ἐκείνου πού ἔπεσε στους ληστές;» Ὁ νομοδιδάσκαλος ἀπάντησε: «Ἐκεῖνος πού τόν σπλαχνίστηκε». Τότε ὁ Ἰησοῦς τοῦ εἶπε: «Πήγαινε, καί νά κάνεις κι ἐσύ τό ἴδιο».

ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΚΑΙ ΕΥΑΓΓΕΛΙΚΟ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

† **Ἡ ΛΟΥΚΑ, Μηνᾶ Μεγαλομάρτυρος
Βίκτωρος καί Βικεντίου τῶν μαρτύρων
ΚΥΡΙΑΚΗ 11 Νοεμβρίου 2018**

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Β' Κορ. δ' 6-15)

Ἄδελφοί, ὁ Θεός ὁ εἰπὼν ἐκ σκότους φῶς λάμπαι, ὃς ἔλαμψεν ἐν ταῖς καρδίαις ἡμῶν πρὸς φωτισμὸν τῆς γνώσεως τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ ἐν προσώπῳ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἔχομεν δὲ τὸν θησαυρὸν τοῦτον ἐν ὀστρακίνοις σκεύεσιν, ἵνα ἡ ὑπερβολὴ τῆς δυνάμεως ἢ τοῦ Θεοῦ καὶ μὴ ἐξ ἡμῶν, ἐν παντὶ θλιβόμενοι ἀλλ' οὐ στενοχωρούμενοι, ἀπορούμενοι ἀλλ' οὐκ ἔξαπορούμενοι, διωκόμενοι ἀλλ' οὐκ ἐγκαταλειπόμενοι, καταβαλλόμενοι ἀλλ' οὐκ ἀπολλύμενοι, πάντοτε τὴν νέκρωσιν τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι περιφέροντες, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ ἐν τῷ σώματι ἡμῶν φανερωθῇ. Ἄει γὰρ ἡμεῖς οἱ ζῶντες εἰς θάνατον παραδιδόμεθα διὰ Ἰησοῦν, ἵνα καὶ ἡ ζωὴ τοῦ Ἰησοῦ φανερωθῇ ἐν τῇ θνητῇ σαρκὶ ἡμῶν. Ὡστε ὁ μὲν θάνατος ἐν ἡμῖν ἐνεργεῖται, ἡ δὲ ζωὴ ἐν ὑμῖν. Ἔχοντες δὲ τὸ αὐτὸ πνεῦμα τῆς πίστεως κατὰ τὸ γεγραμμένον, «*Ἐπίστευσα, διὸ ἐλάλησα*», καὶ ἡμεῖς πιστεύομεν, διὸ καὶ λαλοῦμεν, εἰδότες ὅτι ὁ ἐγεῖρας τὸν Κύριον Ἰησοῦν καὶ ἡμᾶς διὰ Ἰησοῦ ἐγερεῖ καὶ παραστήσει σὺν ὑμῖν. Τὰ γὰρ πάντα δι' ὑμᾶς, ἵνα ἡ χάρις πλεονάσασα διὰ τῶν πλειόνων τὴν εὐχαριστίαν περισσεύῃ εἰς τὴν δόξαν τοῦ Θεοῦ.

Ἄν ἔρθει ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ, ὅλοι καὶ ὅλα ἀλλάζουν, ἐλα ὁμως πού, γιὰ νὰ ἔρθει, χρειάζεται πρῶτα νὰ ταπεινωθούμε.

Ὅσιος Πορφύριος Κανσοκαλυβίτης

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ (Β' Κορ. δ' 6-15)

Αδελφοί, ὁ Θεός πού εἶπε νά λάμψει φῶς μέσα ἀπό τό σκοτάδι, αὐτός ὁ ἴδιος ἔλαμψε μέσα στίς καρδιές μας καί μᾶς φώτισε νά γνωρίσουμε τή δόξα του στο πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀλλά ἐμεῖς πού ἔχουμε αὐτόν τό θησαυρό εἴμαστε σάν τά πήλινα δοχεῖα· ἔτσι γίνεται φανερό πῶς ἡ ὑπερβολική ἀξία τοῦ θησαυροῦ αὐτοῦ προέρχεται ἀπό τό Θεό κι ὄχι ἀπό μᾶς. Ἄν καί μᾶς πιέζουν ἀπό παντοῦ, δέ μᾶς καταβάλλουν. Βρισκόμαστε σέ ἀδιέξοδο, ὅμως δέν ἀπελπιζόμαστε. Μᾶς καταδιώκουν, ὁ Θεός ὅμως δέ μᾶς ἐγκαταλείπει. Μᾶς ρίχνουν κάτω, μά δέ χάνουμε τόν ἀγώνα. Συνεχῶς ὑποφέρουμε σωματικά μετέχοντας ἔτσι στό θάνατο τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ, γιά νά φανερωθεῖ στό πρόσωπό μας ἡ ζωή τοῦ ἀναστημένου Ἰησοῦ. Δηλαδή εἴμαστε ζωντανοί, ἀλλά ἐκθέτουμε συνεχῶς τόν ἑαυτό μας στό θάνατο γιά χάρη τοῦ Ἰησοῦ, ὥστε νά φανερωθεῖ στό θνητό μας σῶμα ἡ ζωή τοῦ Ἰησοῦ. Ἔτσι, ἐμᾶς μᾶς ἀπειλεῖ συνεχῶς ὁ θάνατος, ἐνῶ ἐσεῖς κερδίζετε τή ζωή. Ἔχουμε, λοιπόν, τήν ἴδια ἐμπιστοσύνη στό Θεό, πού ἀναφέρει ἡ Γραφή: *Ἐμπιστεύτηκα τόν ἑαυτό μου στό Θεό, γι' αὐτό καί μίλησα.* Κι ἐμεῖς ἔχουμε ἐμπιστοσύνη στό Θεό, γι' αὐτό καί κηρύττουμε. Ξέρουμε ὅτι ὁ Θεός, πού ἀνέστησε τόν Κύριο Ἰησοῦ, θά ἀναστήσει καί ἐμᾶς διά τοῦ Ἰησοῦ καί θά μᾶς παρουσιάσει μπροστά του μαζί σας. Ὅλα, λοιπόν, γίνονται γιά σᾶς. Ἔτσι, ὅσο πιά πολλοί δεχτοῦν τή χάρη τόσο πιά μεγάλη θά εἶναι ἡ εὐχαριστία καί ἡ δοξολογία πρὸς τό Θεό.

Ο Χριστιανός δεν δικαιολογείται να έχει μέσα του οποιοδήποτε δυσάρεστο συναίσθημα εναντίον κάποιου. Τέτοια συναισθήματα είναι ἔργο του διαβόλου. Ο Χριστιανός στην καρδιά του πρέπει να έχει μόνο ἀγάπη, που δεν μπορεί να σκεφτεῖ τίποτε το πονηρό, δεν μπορεί να ἔχει κακούς λογισμούς εναντίον των ἄλλων.

Ἅγιος Ἰωάννης της Κρονστάνδης

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ (Λουκ. ι' 25-37)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, νομικός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ ἐκπειράζων αὐτόν καί λέγων· Διδάσκαλε, τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κληρονομήσω; Ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτόν· Ἐν τῷ νόμῳ τί γέγραπται; πῶς ἀναγινώσκεις; Ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπεν· Ἀγαπήσεις Κύριον τὸν Θεόν σου ἐξ ὅλης τῆς καρδίας σου καί ἐξ ὅλης τῆς ψυχῆς σου καί ἐξ ὅλης τῆς ἰσχύος σου καί ἐξ ὅλης τῆς διανοίας σου, καί τὸν πλησίον σου ὡς σεαυτόν· Εἶπε δὲ αὐτῷ· Ὅρθῶς ἀπεκρίθης· τοῦτο ποίει καί ζήσῃ. Ὁ δὲ θέλων δικαιοῦν ἑαυτὸν εἶπε πρὸς τὸν Ἰησοῦν· Καί τίς ἐστὶ μου πλησίον; Ὑπολαβὼν δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· Ἄνθρωπός τις κατέβαινεν ἀπὸ Ἱερουσαλήμ εἰς Ἱεριχὼ, καί λησταῖς περιέπεσεν· οἱ καὶ ἐκδύσαντες αὐτόν καί πληγὰς ἐπιθέντες ἀπῆλθον ἀφέντες ἡμιθανῆ τυγχάνοντα. Κατὰ συγκυρίαν δὲ ἱερεὺς τις κατέβαινεν ἐν τῇ ὁδῷ ἐκείνῃ, καί ἰδὼν αὐτὸν ἀντιπαρήλθεν. Ὁμοίως δὲ καὶ Λευῖτης γενόμενος κατὰ τὸν τόπον, ἐλθὼν καί ἰδὼν ἀντιπαρήλθε. Σαμαρεῖτης δὲ τις ὁδεύων ἦλθε κατ' αὐτόν, καί ἰδὼν αὐτὸν ἐσπλαγγίσθη, καί προσελθὼν κατέδησε τὰ τραύματα αὐτοῦ ἐπιχέων ἔλαιον καί οἶνον, ἐπιβιάσας δὲ αὐτόν ἐπὶ τὸ ἴδιον κτῆνος ἤγαγεν αὐτόν εἰς πανδοχεῖον καί ἐπεμελήθη αὐτοῦ· καί ἐπὶ τὴν αὔριον ἐξεληθὼν, ἐκβαλὼν δύο δηνάρια ἔδωκε τῷ πανδοχεῖ καί εἶπεν αὐτῷ· Ἐπιμελήθητι αὐτοῦ, καί ὅ,τι ἂν προσδαπανήσης, ἐγὼ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαί με ἀποδώσω σοι. Τίς οὖν τούτων τῶν τριῶν πλησίον δοκεῖ σοι γεγονέναι τοῦ ἐμπεσόντος εἰς τοὺς ληστάς; Ὁ δὲ εἶπεν· Ὁ ποιήσας τὸ ἔλεος μετ' αὐτοῦ. Εἶπεν οὖν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Πορεύου καί σὺ ποίει ὁμοίως.

Μην οργίζεσαι ποτέ εναντίον κανενός και για καμιά αιτία, εκτός κι αν κάποιος θελήσει να σε χωρίσει από τον Θεό και την ἀγάπη Του. Ποιός ὅμως ἔχει τη δύναμη να το κατορθώσει αυτό, αν δεν το θέλεις εσύ ο ίδιος;

Ἅγιος Δημήτριος του Ροστόφ